

De Nederlandse Kluis spint garen bij berichten in de media over stijging van het aantal woninginbraken.

(Ton de Ridder, directeur De Nederlandse Kluis)

Reportage

Ton de Ridder omringd door duizenden grotere en kleinere kluisen.

FOTO STUDIO KASTERMANS

Veilig gestald in hartje Hilversum

'We hoeven niet te weten wat er in de kluisen zit' Mensen willen tastbare goederen safer bewaren *Banken willen af van safeloketten*

Wim van Dijk
wvan.dijk@hdcmmedia.nl

Hilversum * Vele Hilversummers zullen het niet weten, maar in het hartje van het dorp aan de 's-Gravelandseweg bevinden zich onder de grond niet minder dan 2500 kluisen, met een zeer uiteenlopende omvang. Veel kluisen met het formaat van een lade, maar ook zijn er grotere exemplaren. Mensen die hun kostbaarheden niet langer thuis willen bewaren, kunnen een dergelijk object huren. Ongeveer de helft van die 2500 zijn nu in gebruik en dat aantal stijgt gestaag. „Zo vlak voor de vakantie ziet je dat mensen hun spullen toch goed willen opbergen,“ zegt Corné van Drogenbroek, investeerder. Dat kunnen die belangstellenden doen in De Nederlandse Kluis (DNK). Directeur daarvan is Ton de Ridder. Beiden zijn afkomstig uit de bancaire wereld. De reguliere banken willen juist af van dergelijke opbergplekken voor kostbaarheden, de zogenaamde safeloketten. Het duo is in het gat gedoken.

„Toen we begonnen hadden we een klantenbestand van zo'n zeshonderd mensen, dat is nu dus ongeveer verdubbeld,“ zegt Van Drogenbroek.

Centraal

Er is niet bewust gekozen voor Hilversum. „Maar er was hier een pand beschikbaar, de bevolking is wat rijker en het ligt lekker centraal,“ zo luidt de verklaring. Vanaf de openbare weg valt het pand niet op. Je loopt de vestiging simpel voorbij. Alleen een klein naamvoorbij. Alleen een klein naamvoorbij. Alleen een klein naamvoorbij. Alleen een klein naamvoorbij.

Wie iets waardevols wil stallen, kan zelf rondkijken in de bunkerachtige ruimte waar alle kluisen staan. „We hoeven helemaal niet te weten wat mensen erin doen. Soms gaan mensen het vertellen, maar ik wil het helemaal niet horen,“ zegt De Ridder. Juwelens, goud, kostbare verzekeringspapieren, het kan allemaal. De huur van het kleinste formaat bedraagt 149 euro per jaar. De gro-

tere 'doen' tussen de vijfhonderd en duizend euro. De huur is altijd voor minimaal een jaar. De praktijk is volgens Van Drogenbroek dat mensen voor hun vakantie een kluis nemen en er nadien misschien wel wat uithalen maar er toch ook weer spullen in laten liggen. De inhoud van de meeste kluisen is verzekerd voor 45.000 euro, maar als er vraag naar is, kan dat bedrag worden verhoogd tot negentig mille. Iedereen kan becijferen dat er voor een enorm kapitaal aan de 's-Gravelandseweg ligt opgeslagen. De bunker is dan ook via talloze camera's en andere maatregelen beveiligd. Het duo weet dat een officiële stichting De Nederlandse Kluis meekijkt over hun schouder om te zien of ze zelf alles volgens de regels doen. Die stichting is in het leven geroepen op advies van de Autoriteit Financiële Markten. Iedere klant die iets uit zijn kluis wil halen, moet een afspraak maken. Want een kluis kan alleen geopend worden wanneer twee

sleutels worden ingezet: die van de eigenaar en de loper van De Ridder. Ook op dit gebied geldt opperste veiligheid. De stijgende populariteit heeft ten dele ook wel te maken met de economische crisis. Van Drogenbroek vertelt ter verduidelijking: „Mensen willen hun tastbare goederen safer bewaren. Je kunt wel veel enen en nullen op je saldo hebben staan, maar daar kun je niet altijd bij.“

Uitkomst

Voor mensen die bang zijn dat er in hun woning ingebroken wordt, is De Nederlandse Kluis een uitkomst. De Ridder vertelt dat het wel voorkomt dat een klant één object thuis laat, zodat een eventuele overvaller niet voor niets komt. De rest ligt dan bij DNK. Corné van Drogenbroek: „Berichten over toename van het aantal woninginbraken, daar hebben wij altijd baat bij.“ Wat dat betreft is de groei van het aantal klanten er zeker nog niet uit. DNK slaat de vleugels ook uit. In oktober wordt er een tweede vestiging geopend in Rotterdam.

'Mama, ik heb hier zoveel geleerd!'

Almere * De kinderen dragen rode voetbalshirtjes, de leraren dragen rode shirtjes, eigenlijk is alles in de kleuren van van Almere City FC. Toch heeft 'Playing for Success' niet alleen iets met voetbal te maken, maar alles met leren. Enkele jaren geleden is dit project overgewaaid vanuit de voetbalstadions van Engeland naar Nederlandse

steden. Vorig jaar is 'Playing for Success' ook ingevoerd in Almere. Het doel is simpel: via een 'wow-gevoel, en dat heb je natuurlijk al snel in een echt voetbalstadion, aan kinderen hun zelfvertrouwen en het plezier in leren terug te geven. Elke dinsdag- en donderdagmiddag komt er tien weken lang een tiental kinderen na schooltijd langs voor

taal, rekenen en computeren. En na afloop vanzelfsprekend om een prachtig certificaat in ontvangst te nemen. Onder leiding van Robert Miensta, een rasechte leraar, maar enkele jaren geleden beter bekend als columnist bij De Gooi- en Eemlander, leren de kinderen op speelse wijze. Zo moeten zij bijvoorbeeld als duo vra-

Reportage

Het 'wonder van Almere': na het crisisjaar 2007 schieten leerprestaties in het onderwijs pijlsnel omhoog

We gaan weer fluitend naar school

Casper van den Broek
c.van.den.broek@hdcmmedia.nl

Almere * „Gij die hier opgroeit; laat alle hoop varen.“ Tot voor kort gold dit beroemde citaat van literair schrijver Gerard Reve zeker voor de schooljeugd van Almere. Maar sinds een paar jaar zit het onderwijs gelukkig weer in de lift. Almere is namelijk wakker geworden. Zowel de leraren, schooldirecties als de politici op het stadhuis kregen in de gaten dat het zo niet langer verder kon. De ouders van de kinderen hadden dat waarschijnlijk al eerder door. De grote wake-upcall kwam in het jaar 2007. Toen kwam de onderwijsinspectie met een rapport waar - populair gezegd 'de honden geen brood van lusten'. Het onderwijs in de polderstad was in één woord gezegd verschrikkelijk. De Almeerse scholen scoorden op veel terreinen niet alleen slechter dan gemiddeld, maar bleven zelfs ver achter bij de vier grootste steden Amsterdam, Rotterdam, Den Haag en Utrecht. Bekend is dat die steden kampen met veel onderwijsproblemen. Maar liefst een derde van alle basisscholen kreeg het predicaat 'zwak'. De Cito-toets werd slechter gemaakt en door de vele verhuizingen van Almeerders was de uitstroom geen 3,8 procent, zoals in de rest van Nederland, maar 8,5 procent.

Een kleine revolutie

In het bijzonder op de Havo en het vwo was het droevig gesteld. Steeds minder kinderen gingen naar die onderwijsrichting en behaalden dan ook nog eens een keertje niet hun diploma. Als oorzaak van de malaise werd toen vaak gewezen op de snelle groei van Almere en de grote stedenproblematiek. De scholen zou-

Een van de vakken is Almerkunde.

ARCHIEFFOTO KASTERMANS

Aan kinderen hun zelfvertrouwen en plezier in het leren teruggeven via het 'wow'-gevoel. Het is de belangrijkste doelstelling van het succesvolle project 'Playing for Success'.

FOTO PR

den de groei van de stad niet meer kunnen bijbenen. Wat toen nog nog wel onder het tapijt werd geschoven is het feit dat de oude onderwijscultuur in de polderstad mogelijk nadelig heeft gewerkt. Net als in de gezondheidszorg werd er in het onderwijs heftig gestrooid met experimenten. Almere was trots op zijn status van experimenteerstad. Zo is het

beroemde - en beruchte - Studiehuis in het voortgezet onderwijs oorspronkelijk bedacht op een school in Almere. Vooral voor jongens is deze aanpak volgens deskundigen desastreus geweest. Sinds dat rampjaar deed zich een kleine revolutie voor. Achtergezien zijn er twee belangrijke momenten geweest die er voor hebben gezorgd dat zowel kinderen als leerkrachten niet alleen weer fluitend naar school gaan, maar dat de prestaties met sprongen omhooggingen. Almere doet weer mee in onderwijsland. Allereerst namen burgemeester en wethouders het voor Nederland unieke besluit om de gemeente zich weer actiever met het onderwijs te laten bemoeien. In de rest van Nederland zie je juist een trend, waarbij gemeenten zich terugtrekken en het beleid overlaten aan grote schoolstichtingen. Dat opvallende besluit betekende overigens niet dat de gemeente bij de leraar op schoot kwam te zitten. Juist niet. Maar die leraar kreeg voortaan wel actieve ondersteuning om betere prestaties te gaan leveren. Tweede belangrijke moment was het aantreden van de nieuwe onderwijs-wethouder René Peeters.

Deze D66'er, toch de partij die onderwijs hoog in het vaandel heeft staan, kwam vanuit het onderwijs in Amsterdam. Mede omdat hij als buitenstaander geen last had van vastgeroeste afspraken binnen Almere, kon hij keihard ingrijpen. Dat leverde in het begin vanzelfsprekend de nodige ruzies op met het schoolwereldje. Inmiddels wordt hij door vriend en vijand gezien als de man die het onderwijs weer heeft vlotgetrokken. Op verjaardagsfeestjes spreken ouders met respect over hem. Ze zien in René Peeters een man met een hart voor het onderwijs en de kinderen van Almere, die bij het minste of geringste bij een school op de stoep staat.

Nul zwakke scholen

Wat zijn op dit moment de resultaten? Inmiddels hebben nog maar vier van de 25 basisscholen het predicaat 'zwak'. Burgemeester en wethouders hebben goede hoop dat het streven van nul zwakke scholen nog gehaald kan worden voor de komende raadsverkiezingen van 2014. Verder zijn inmiddels op 66 van de 77 basisscholen de ouders betrokken bij het onderwijs. Dat gebeurt via een zogenaamd educatief part-

nerschap. Ook in het voortgezet onderwijs doen ouders met van alles mee. Nogmaals uniek voor Nederland, waar de meeste scholen de ouders maar als hinderlijke sta-in-de-wegs beschouwen. Daar worden ze meestal buiten de deur gehouden of mogen alleen meedoen aan de intocht van sinterklaas. De cijfers in de Havo-klassen en

het vwo zijn opgetrokken naar een hoger niveau. Er is een ware inhaalslag geweest. Vooral de vwo'ers doen het uitmuntend. Het slaagspercentage is in enkele jaren opgetrokken van 75 naar meer dan 94 procent. Ook de Havo-leerlingen doen het netjes. In drie jaar tijd steeg het percentage kinderen dat met een diploma de poort verlieten van 77 naar 88 procent.

De nadruk ligt op prestaties, zoals hier op een voorleesdag op De Bovenboom.